

Vrije Mare

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Voorwoord

Een nieuw jaar ligt voor ons!

De 'Gelukkig Nieuwjaar' wensen zijn verderop in deze Vrije Mare nog volop te vinden en in allerlei talen ook nog! Als er iets is wat duidelijk is geworden -of nog duidelijker is geworden- is het wel hoe betrekkelijk landsgrenzen en nationaliteiten zijn. Het virus houdt zich daar ook niet mee bezig. Eens te meer blijkt zonneklaar dat alles met alles verbonden is. Wij zijn onderdeel van een groter geheel. Onze rubriek 'Venster op de Wereld' laat ons meegenieten met de grote rijkdom van Nieuwjaarsvieringen in de diverse culturen. In volgende uitgaven blijven we volgen welke belangrijke feesten er in andere culturen te vieren zijn. Mocht ú mooie verhalen of tradities hebben uit een voor u bekende cultuur, laat het ons weten! We delen het graag.

Inmiddels is ook onze school in een verlengde 'lockdown'. Er is noodonderwijs geregeld, collega's zorgen voor lesmateriaal en hebben online contact met hun leerlingen. En ook op u als ouders en verzorgers wordt een heel ander, vaak intensief beroep gedaan. Wat kan er veel niet en wat wordt er veel gemist. Maar naast alles wat niet meer kan, bloeien prachtige nieuwe initiatieven op. Kijk alleen maar naar het mooie schimmenspel wat creatieve en 'omdenkende' collega's als Kerstgeschenk hebben bedacht, opgenomen en als

geschenk aan de hele schoolgemeenschap beschikbaar hebben gesteld. We mochten afgelopen tijd ook van een vleugje winter genieten, wat onmiddellijk tot veel buitenplezier en vrolijke kinderstemmen leidde. Hoe mooi is de witte wereld! En wat zijn sneeuwvlokken toch prachtig. De moeite van het bestuderen waard. Er is weer veel te lezen in deze nieuwe Vrije Mare: een column van Margreet Bijsterveld, onze directeur-bestuurder over de 'mens van morgen' en de sociale drie-geleding die juist in deze crisistijd

zo van belang is; Nieuwjaarsvieringen in diverse culturen; aandacht voor Maria Lichtmis; een prachtig inkijkje in de rijke leer- en belevingswereld van de derde klassen met het toepasselijke thema 'hoe raak je thuis in de wereld om je heen?'; een gedichtje van Toon Hermans: 'laat gaan dat leven... laat maar gaan'; een interview met onze interne schoolopleider; een Verhaal van Moed in spannende tijden en een Mexicaanse zegening uit de 7e eeuw. Bij fenomenologie kijken we tot slot naar naderende lentsporen en de schoonheid van sneeuwvlokken. Vlak voor de Voorjaarsvakantie komt de

volgende Vrije Mare weer uit. Hoe zal de wereld er dan uitzien? Maar eerst schenken we de lichtjes van Advent en Kerst terug aan de natuur om licht en warmte te brengen zodat alles weer gaat groeien en bloeien!

HvM

**VRIJESCHOOL
ALMERE**

Column

Januari, het begin van een nieuw jaar en opnieuw in een bijzondere situatie: thuisonderwijs!

Mijn vriendinnen vragen mij soms: 'hoe is het nu op school, in coronatijd?' Mijn antwoord bevat meestal iets als: "stil zonder de kinderen en iedereen heel druk met alle veranderingen". Maar achter dit antwoord schuilt een hele grote gedachten - en gevoelswereld.

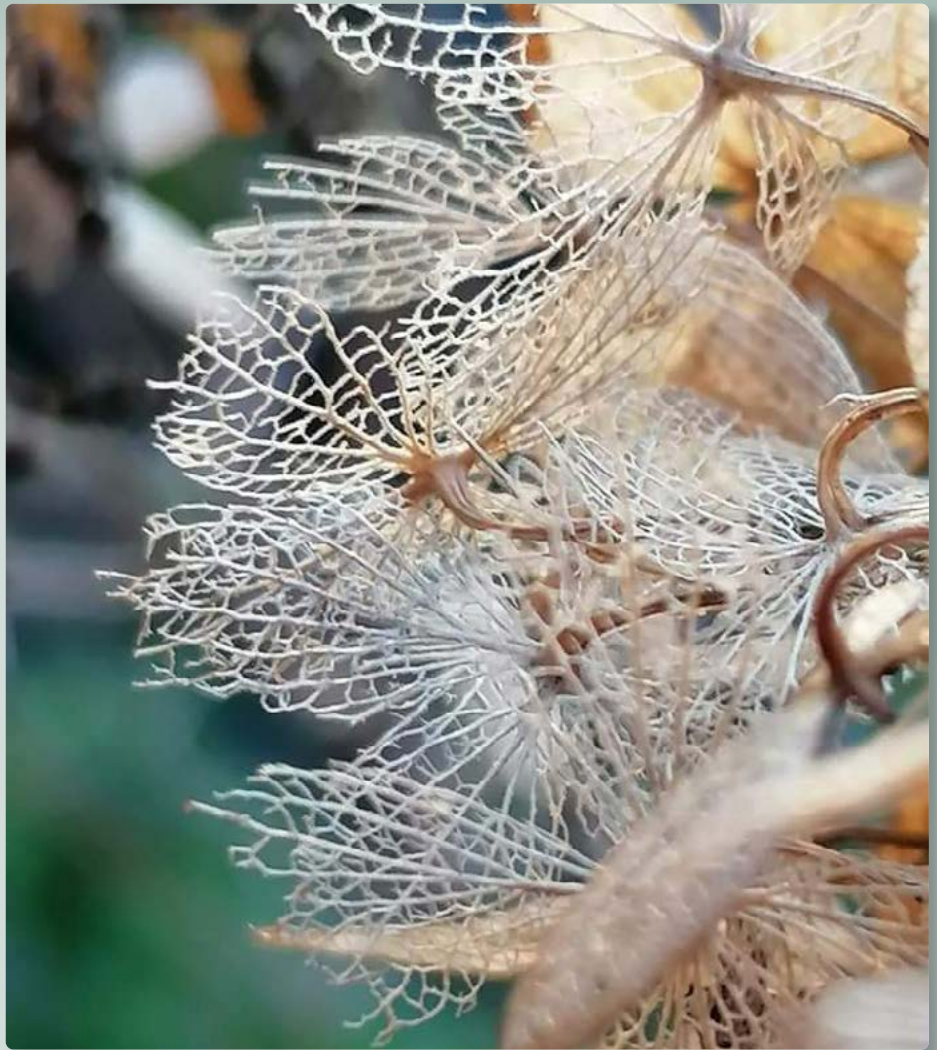
Vrijeschool onderwijs vraagt altijd om een diepere beschouwing, een bredere kijk en het zoeken naar antwoorden die vanuit "vrij" denken kunnen worden genomen. Daar zit op dit moment een enorme uitdaging: hoe vrij zijn wij momenteel?

Zelf ervaar ik deze tijd als enorm vrij. 'Vrij' betekent immers binnen de antroposofie niet alleen 'kunnen doen wat je wilt of waar je goed in bent', 'vrij' betekent ook de uitdaging om gedachten, gevoelens en daden te ontwikkelen die -ongeacht omstandigheden- mensontwikkeling voortbrengt!

Dat aspect zie ik momenteel als een uitdaging en ook als een geschenk. En daarbij realiseer ik mij dat dat voor elk persoon en ook voor elk moment anders kan zijn.

Een leerkracht reflecteerde in een gesprek tijdens de 2e schoolsluiting: "wat ben ik dankbaar dat wij vrijeschoolonderwijs bieden, gelukkig leiden wij tot meer op dan alleen leerstofbeheersing". Andere leerkrachten benoemen juist dat dat 'extra' nu moeilijk te bieden is, omdat je dat juist van mens tot mens overbrengt. Deze gedachten houden mij momenteel bijzonder bezig.

Als ik hierover nadenk kom ik vaak uit bij de vraag wat Vrijeschoolonderwijs dan specifiek wil bieden. Hiervan

houdt, naast alle inzichten van de antroposofie, mij nu vooral de sociale driegeleding bezig. In dit ontwikkelingsconcept van Rudolf Steiner is het voor een gezonde maatschappelijke samenleving van belang 3 structuren te onderscheiden, zowel in het groot als in het klein:

1. het **geestesleven** (cultuur): o.a. religie, wetenschap, kunst en opvoeding
2. het **rechtsleven**: wetten, regels, afspraken
3. het **economisch** leven: productie, distributie en consumptie ter bevrediging van menselijke behoeften.

Het culturele leven zou zich in vrijheid moeten kunnen ontwikkelen, voor het rechtsleven is gelijkheid noodzakelijk en in het economische leven zou samenwerking richting moeten geven aan ons handelen.

Juist in deze crisis komen deze aspecten steeds aan de orde en zie je allerlei groepen zoeken naar nieuwe wegen en mogelijkheden. En wat ben ik dan specifiek dankbaar dat wij kinderen onderricht bieden om deze aspecten (vrijheid, gelijkheid, samenwerking) goed te verkennen, erover te leren, te beschouwen, te ervaren en te bekritisieren vanuit vrije gedachten en vrije wilsontwikkeling.

Ons staan nog grote uitdagingen te wachten, nu en later, zowel in het onderwijs als in onze samenleving. Maar elke dag wordt mijn vertrouwen gevoed dat 'de mens van morgen' door ons onderricht meer en meer gestalte krijgt in onze leerlingen, in onze kinderen, zowel op school als thuis. Daarvan getuige te zijn en aan te kunnen bijdragen ervaar ik als grote rijkdom!

Margreet Bijsterveld

2021

Gelukkig Nieuwjaar
Happy New Year
Feliz Año Nuevo
Bonne Année
Bonan Novjaron
Felice Anno Nuovo

“Venster op de Wereld”

In alle culturen wordt het nieuwe jaar op een feestelijke manier ingeluid. Veel mensen zijn zich er niet van bewust dat de jaartelling cultureel bepaald is. Niet voor alle mensen op de wereld begint op Oudejaarsavond (31 december) het jaar 2021, al of niet ingeluid met vuurwerk en al of niet met oliebollen en champagne. Als je in een westers land woont kan het goed zijn dat je meedoet met de feestelijkheden maar voor meer dan de helft van de wereldbevolking geldt er een andere datum die het begin van hun nieuwe jaar aankondigt.

- Chinezen vieren Nieuwjaar met **Chinees Nieuwjaar** (januari/februari).
- Moslims vieren Nieuwjaar op de eerste dag van de maand **Muharram** (augustus).
- Joden vieren Nieuwjaar op **Rosj Hasjana** (eind september).
- Hindoes vieren Nieuwjaar tijdens **Holi** (februari/maart).
- In oude Perzische landen wordt op 20/21 maart met **Noroez** Nieuwjaar gevierd.

“May I embrace all those I meet today as I learn to see all with the eyes of the heart.”

Pierre Pradervand

2021 is het jaar 4717 / 4718 volgens de Chinese kalender
2021 is het jaar 1442 / 1443 volgens de Islamitische kalender
2021 is het jaar 5781 / 5782 volgens de Joodse kalender
2021 is het jaar 2077 / 2078 volgens de Hindoeïstische kalender

Bron: www.beleven.org/jaarfeesten

Leven - Toon Hermans

Het leven gaat, het loopt, het kuiert,
't is in de weer, het rent, het luiert,
soms staat het leven even stil
en doet precies wat of het wil,
maar al vliegt het uit de baan,
laat gaan dat leven . . . laat maar gaan.

Het leven gaat zijn eigen gang,
of je nu blij bent, boos of bang,
soms strompelt het, 't is geen gezicht,
alsof het rondes achter ligt,
maar morgen loopt het weer vooraan,
laat gaan dat leven . . . laat maar gaan.

Het leven gaat, laat maar stoeien,
niet al te veel er mee bemoeien,
het kent zijn koers en bovendien
het ziet veel meer dan ogen zien,
al lijkt het soms op hol te slaan,
laat gaan dat leven . . . laat maar gaan.

Het leven gaat, het weet van wanten,
en na een poos van lanterfanten,
kiest het weer voor volle vaart,
het kent de wegen op de kaart,
die nergens opgetekend staan,
laat gaan dat leven . . . laat maar gaan.

Van de jaarfeestengroep:

Maria Lichtmis

De terugkeer van het natuurlijke licht
en de warmte buiten

Op 2 februari vieren we het jaarfeest
Maria Lichtmis; we staan stil bij de
terugkeer van het natuurlijke licht
buiten en hebben steeds minder
kaarsen en lichtjes aan binnen.
De zon neemt toe in stralingskracht
en de dagen worden weer duidelijk
langer. De bollen in de aarde staan op
het punt van opkomen, een nieuwe
cyclus is begonnen! De sneeuwklompjes
komen door het warmer worden van
de aarde het eerst tevoorschijn. Het
verhaal van 'hoe de sneeuw haar kleur
kreeg' geeft ook mooi die overgang
weer naar de prille lente kwaliteit.
Waar we met Sint-Maarten het dragen
van het licht letterlijk en figuurlijk
van de natuur overnemen, mee naar
binnen nemen door het aansteken
van een kaarsje in de holte van het
knolletje, verwelkomen we met Maria
Lichtmis het natuurlijke licht terug
en helpen we de natuur door onze
kaarsjes uit de klas of uit ons huis naar
buiten te brengen en de natuur licht
en warmte te brengen zodat alles weer
gaat groeien en bloeien!

Voor de beleving:

*Versier het waxine lichtje met een
beetje bijenwas. Breng je lichtje
brandend naar buiten en geef de
natuur jouw licht en warmte een beetje
terug.

*Smelt kaarsstompjes en maak er een
kaarsje van in een notendopje, een

dekseltje of vormpje. Breng je lichtje
brandend naar buiten en geef de
natuur jouw licht en warmte een beetje
terug.

Liedje:

*Kom neem je lichtjes in de hand
Kom naar buiten met je licht
Nu de zon weer rijst en de dag weer
lengt
krijgt natuur een nieuw gezicht
In de herfst stak jij je kaarsje aan
In het donker van de knol
Van harte door de kerst gesterkt
Schijnt het nu zo liefdevol.
Kom water neem ons licht nu op
Laat het schijnen in je stroom
Laat het stralen saam met sterrenglans
in de groei van elke knop
Draag ons licht als spiegelbeeld
naar het grote licht omhoog
Dat zon en maan en hemelboog
Het beamen met hun schijn.*

Te vinden op vrijeschoolliederen.nl

(342) Vrijeschoolliederen | Kom neem je lichtjes in
de hand | Maria Lichtmis - YouTube

Met vriendelijke groet,
Esther van Beek

Van de derde klassen

Hoe raak je thuis in de wereld om je heen?

In deze tijd, waar onze wereld drastisch aan het veranderen is, speelt deze vraag een belangrijke rol. Hoe pas ik me aan in deze nieuwe situatie? Wat vind ik belangrijk in mijn leven, hoe verhoud ik mijzelf tot deze nieuwe wereld?

In een derde klas, waar de kinderen een belangrijke ontwikkelingsprong doormaken, staat deze vraag ieder jaar centraal. Het kind, dat in de eerste en tweede klas geen scheiding ervaarde tussen fantasie en werkelijkheid, maakt rond zijn 9e levensjaar een metamorfose door. Aan de kinderlijke vrije fantasie, die het kind zo warm omhulde, komt een einde.

Zoals Adam en Eva, die na de hap van de appel opeens elkaars naaktheid ontdekten, zich geschrokken bedekten met bladeren. Zoals wij, die geconfronteerd worden met beperkingen in onze vrijheid, die we nooit eerder hebben hoeven ervaren. Zo ook ontstaat er een scheiding in het gevoelsleven van een derdeklasser. Een scheiding tussen de 'ik' van het kind en de buitenwereld. Het paradijs, waar het kind zich vrij in heeft bewogen verdwijnt.

Het kind komt op aarde en ziet de wereld met andere ogen. Wat doet dat met het kind? Wat doet dat met ons?

Het kind kan angstig worden van deze nieuwe wereld. Het kan opeens bang worden voor het donker, of voor iets onder het bed.

Iedereen kent uit zijn eigen herinneringen deze periode, die tot in de puberteit kan voortduren. Het kind probeert grip te krijgen op deze angst. Als er een lampje op de gang aan blijft, dan kan er niets gebeuren. Als ik de laatste trede van de trap oversla, dan komt alles vandaag goed. Het kind wordt door deze verandering ook kritisch naar zijn omgeving. Vindt dingen aan het uiterlijk, die er altijd al waren, opeens raar. "Wat zit je haar gek mam, en waarom draag je altijd dezelfde schoenen?" Ook de dood wordt op deze leeftijd opeens als een probleem ervaren en zorgt voor lange overpeinzingen. De buitenwereld blijkt niet meer zo mooi en gewillig als de fantasie hem geschapen had.

'Thuis raken in de wereld om je heen' is daarom het uitgangspunt van de derde klas.

Hoe kunnen wij onze kinderen de schoonheid van deze wereld laten zien?

Hoe doen we dit zelf eigenlijk, nu we zoveel in onze vrijheid en vrijetijd beperkt worden?

In de derdeklas nemen we de kinderen mee terug in de tijd. We laten ze zien en ervaren hoe de mensen gekomen zijn tot waar ze nu zijn. Als je met niks

om je lichaam in een bos staat, hoe zorg je dan voor jezelf? We reizen mee met de jagers en verzamelaars, splijten vuursteen, ontdekken hoe de handel is ontstaan en de noodzaak om dingen op te schrijven. We maken inkt en papier, we vlechten manden, we onderzoeken de verschillende manieren waarop huizen worden gebouwd. Kortom: we laten de kinderen ervaren hoe de mensen de wereld hebben gevormd tot wat hij is. Zo geven we hen handvatten om zichzelf te verhouden tot hun nieuwe werkelijkheid.

De vertelstof van de derdeklas sluit hierop aan. In de vertelstof horen de kinderen de verhalen uit het oude testament. Het is een beeld voor de ontwikkeling die de derdeklasser zelf ook doormaakt. Mensen verlaten het paradijs om hun weg te zoeken in de nieuwe wereld. En als je je hart openstelt, is er onderweg altijd wel iemand die je de goede richting wijst.

Juf Marije en juf Monique

Nieuwjaarswensen in andere talen:
En este año nuevo, les deseamos salud, paz, felicidad y prosperidad.

In dit nieuwe jaar, wensen we jullie gezondheid, vrede, geluk en voorspoed.

Van Ariana

2021 ඔබ අප ගෙන එන
ඕනෑම දයෙකට අපි සුදානම්!

2021 Wij zijn klaar voor alles wat je ons brengt!

Van Eli

Interview met

Juf Esther van Beek, schoolopleider voor nieuwe - en startende leerkrachten.

Vanuit welke motivatie heb je interesse getoond voor deze functie?

In de loop der jaren heb ik heel veel nieuwe mensen zien komen op onze school. We zijn van een team van ca. 10 mensen in de loop van de tijd uitgegroeid naar een team van ca. 50 mensen. Dan kan het bijna niet anders dan het als je taak te zien om mensen wegwijs te maken en vertrouwd te maken met ons mooie onderwijs en in het bijzonder wegwijs te maken in onze Vrijeschool Almere. Om vragen te beantwoorden die door de praktijk van alle dag worden opgeroepen. Een ander stuk daarin is: ik ben zelf ooit ook op een Vrijeschool begonnen (25 jaar geleden in Amsterdam) en heb ervaren hoe belangrijk het is als je een maatje hebt die je wegwijs maakt en waar je in alle kwetsbaarheid je ervaringen van vallen en opstaan kunt delen. Daar heb ik toen meegewerkt aan een boekje met de titel: 'Niets is zo belangrijk als het begin!' Daarin is een interview met mij opgenomen over hoe moeilijk zo'n eerste jaar is als startende leerkracht. Onderzoek heeft ook uitgewezen dat startende leerkrachten gebaat zijn bij begeleiding en ondersteuning waardoor ze minder snel afhaken in hun eerste jaren.

Ik zie het structureel begeleiden van

startende en nieuwe collega's dus als een belangrijke taak. Daar wil ik graag een bijdrage aan leveren. Vanuit deze motivatie heb ik gesolliciteerd naar deze functie.

Wat is jouw rol als schoolopleider?

Mijn begeleiding bestaat eruit de ontwikkeling van een startende leerkracht tot een basis bekwaame leerkracht te begeleiden. In principe is dat een periode van ca. drie jaar. Hierover voer ik jaarlijks een aantal gesprekken met iedere leerkracht. We kijken samen naar competenties die al aanwezig zijn en welke competenties nog ontwikkeld mogen worden.

Ik werk primair vanuit m'n hart. De deur staat altijd open en iedereen kan binnenlopen maar de stap naar professionalisering is toch een ander verhaal. Er komt veel meer op papier, we volgen een gestructureerde aanpak en we volgen samen hun ontwikkeling. Ik beoordeel niet. Ik neem waar en bespreek dat. Er zijn competentielijsten die daarvoor geschikt zijn en die bespreken we met elkaar. De directie beoordeelt.

Belangrijk vind ik om een sfeer te creëren dat fouten maken hoort bij het ontwikkelproces, van fouten maken leer je. Iedereen heeft kwaliteiten en valkuilen. Durf ook te vragen en je kwetsbaar op te stellen, dit alles in het besef dat je daardoor een betere leerkracht wordt. Door deze opstelling kunnen we echt een kwaliteitsverbetering met elkaar waarborgen. In eerste instantie voor jezelf in relatie tot je klas maar doordat je die stap maakt heeft het ook waarde voor de school als geheel.

Hoe ziet de ondersteuning voor de leerkrachten eruit?

Ik verbind startende - en nieuwe leerkrachten met een werkmeester. Werkmeesters worden gevraagd. Nadat ik de nieuwe leerkracht een beetje heb leren kennen ga ik kijken aan welke werkmeester ik ze kan koppelen. Ik

bespreek dat ook met anderen. Een werkmeester kan meerdere nieuwe collega's begeleiden. Meestal is er een keer per week contact. De werkmeesters zijn er vooral om heel praktische informatie te geven. Welk jaarfeest komt eraan en wat gaan we dan doen? Dat helpt al geweldig. Zoals een nieuwe collega het heel mooi zei: 'Je weet niet wat je niet weet...'

Het hebben van een maatje is zo belangrijk. Die naar je luistert en je ook op een weggetje kan zetten.

Hoe werken meester Daniel (schoolopleider SOL, zie Vrije Mare 1, jrg 3) en jij samen?

Uitgangspunt is dat iedereen kwaliteiten heeft. We kijken hoe we elkaar verder kunnen helpen. Hoe fijn is het dan dat je elkaar daarin weet te vinden. We zoeken samen naar een stuk ontwikkelingsgebied.

Datzelfde geldt voor studenten en beginnende of nieuwe leerkrachten en zeker ook voor de leerkrachten die al vakbekwaam zijn. We kunnen van elkaar leren. Het is één groot leerproces met elkaar. We willen leerkrachten samenbrengen en kijken naar hoe ze elkaar kunnen versterken. Iedereen heeft vragen en onzekerheden. Kijk met elkaar mee en laten we samen kijken hoe we elkaar verder op ons pad kunnen versterken. In het besef dat iedereen in z'n eigen bootje vaart, je kunt elkaar op weg helpen maar iedereen moet wel zelf aan de roeispanten zitten...

Wat is de impact van corona op je werk?

Ik mis echt het persoonlijk contact met elkaar!

We zijn met elkaar aan het overleven. Je zoekt verbinding op afstand. Dieptepunt aan corona was het laten zien van een filmpje waarop ik zelf te zien was... Ik probeer erin te berusten en er het beste van te maken. Maar juist door die hele kleine, hele korte natuurlijke fysieke contacten met

elkaar ontstond heel veel begrip. In de wandelgangen help je elkaar dan, het gaat nu veel meer via het bewust inzetten.

Waar doet het wat jou betreft een appèl op?

Meest op mijn verstand. Ik ben meer aan het leren op computergebied. Je moet heel erg vooruitdenken. Je moet heel goed voorbereid zijn om toch

in de processen te kunnen stappen met elkaar. Je moet nu nog meer van tevoren bedenken wat je doel is en waar je wilt komen. En ook goed duidelijk maken wat je bedoelt via technische middelen. De verbinding aangaan gaat me persoonlijk beter af. Toch wil ik het zo goed mogelijk laten ontstaan. Dat vraagt veel inlevingsvermogen en vooruitdenken in processen.

Maar we doen het met elkaar! Vrijeschool Almere, is een 'lichte' school, een lerende organisatie. Ook een professionele organisatie met heel veel enthousiaste mensen die wat willen, er is veel initiatiekracht. Uiteindelijk doen we dit allemaal in het verlangen dat het de kinderen ten goede komt.

HvM

Venster op de Wereld

De Nahuatl-zegening Een zegenbede van de Uto-Azteken in Mexico uit de 7e eeuw

Ik bevrijd mijn ouders en anderen en daarmee mijzelf...

Ik bevrijd mijn ouders van het gevoel dat ze hebben gegaald.

Ik bevrijd mijn kinderen van de behoefte om trots naar me toe te brengen, zodat ze hun eigen wegen schrijven in overeenstemming met hun harten, die altijd in hun oren fluisteren.

Ik bevrijd mijn partner van de verplichting om mij compleet te maken. Ik kom niets tekort en ik leer van alle wezens, altijd.

Ik dank mijn grootouders en voorvaders die samen zijn gekomen zodat ik vandaag

het leven kan ademen. Ik bevrijd ze van mislukkingen en on vervulde verlangens uit het verleden.

Ik ben me ervan bewust dat zij hun best hebben gedaan om hun situaties op te lossen met het bewustzijn dat ze op dat moment hadden.

Ik eer jullie, ik hou van jullie, ik erken jullie als onschuldig.

Ik ben transparant voor jullie ogen, zodat jullie weten dat ik niets verstop of verplicht ben, dat ik enkel trouw aan mezelf en aan mijn bestaan ben, dat wanneer ik loop met de wijsheid van mijn hart, ik me bewust ben dat ik zo aan mijn levensdoel voldoe.

Vrij van de onzichtbare

en zichtbare familie loyaliteiten, die mijn Vrede en Vreugde zouden kunnen verstoren, die mijn enige verantwoordelijkheden zijn.

Ik doe afstand van mijn rol als redder, van degene zijn die voldoet aan de verwachtingen van anderen. Lerend door, en alleen door, Liefde. Ik zegen mijn essentie, mijn manier van uiten, zelfs wanneer iemand mij niet begrijpt.

Ik begrijp mezelf, omdat ik alleen, mijn verleden heb beleefd en ervaren. Omdat ik mezelf ken, ik weet wie ik ben, wat ik voel, wat ik doe en waarom ik het doe. Ik respecteer en waardeer mezelf, ik eer het Goddelijke in mij en jou. Wij zijn vrij."

Verhalen van moed in spannende tijden:

“In een moeilijke tijd is het belangrijk om verhalen te blijven vertellen aan kinderen. Om hun angsten te erkennen en de kinderen hoop te geven. Om woorden aan gebeurtenissen te geven en er zo over te kunnen spreken. Om zin te geven aan wat zinloos lijkt. Daarom ontwikkelden onze deskundigen tijdens de eerste drie maanden van de coronacrisis verhalen die voorgelezen kunnen worden. Verhalen die symbool staan voor het doormaken van een crisis. Verhalen die troost bieden. Verhalen die spreken tot de verbeelding van kinderen. We plaatsten deze verhalen eerder op onze website. We hopen met deze verhalen opvoeders te inspireren om zelf verhalen te maken voor hun kinderen als zich in hun leven verdrietige of onverwachte gebeurtenissen voordoen”.

De Wolkenkroon

Er was eens een koning met een bijzondere kroon. Stralend als de zon was hij, of glinsterend als verse regen, flonkerend als sterrenstof en krachtig als de bliksem.

De koning was een wijs man en keek iedere dag goed naar zijn kroon. Als de mensen in zijn land boze dingen vertelden, dan werd de kroon donker en dof. Dan wist de koning dat hij meer muziek moest laten horen en liet hij muzikanten uit alle ramen en deuren spelen; zo luid dat het schalde over de straten en dat de vlaggen spontaan gingen wapperen. En zelf zong hij luidkeels mee.

Als de kroon een vlek had, dan wist de koning dat er ergens in het land een grote ruzie was. Dan ging hij zoeken waar dat was en dan moesten de ruziezoekers samen de vlek wegpoetsen. En meestal moesten ze dan zo hard lachen dat de ruzie vanzelf over ging. En soms lukte dat niet, maar dan was er wel een stukje van

de vlek weg en verbleekte de rest met de tijd. Als de kroon wazig werd en de koning er bijna doorheen kon kijken zo doorzichtig, dan liet hij de kunstenaars komen. Dan werd er geschilderd en getekend en toneelgespeeld door het hele land, vanuit de stilste zolderkamers tot in de drukste scholen aan toe. Net zolang tot iedereen de kroon weer duidelijk zag.

En soms als de kroon ijskoud was, dan moest iedereen lekker veel rondrennen. Op bevel van de koning, tot de kroon weer warm was. Op een dag waren er opeens allemaal wolken rondom de kroon. De koning kon hem bijna niet meer zien. En in korte tijd werd het erger en erger. De wolken uit de lucht kwamen naar beneden en hechtten zich aan de kroon. Ze werden groter en groter en groter...tot ze leken op enorme aswolken. En ze drongen diep in de harten van de mensen naar binnen. Toen wist de koning dat de mensen bang waren. En als mensen eenmaal bang zijn, dan worden ze vanzelf steeds banger. Bang steekt aan. De nacht viel en iedereen ging bang slapen. Bang voor het donker, bang voor de wolken, bang voor de monsters en voor de volgende dag. Iedereen, behalve de koning. Hij dacht na. Hij waakte over de mensen en over het land. Want hij was de koning. Plotseling hoorde hij een stem: ‘Wees

moedig’. De koning keek naar buiten en zag een wonderlijk licht in de donkere nacht. Zijn hart sprong op. Dat was het, als je bang bent moet je juist moedige dingen doen, natuurlijk! Zo kwam het dat de koning besloot dappere dingen te gaan doen. Hij begon met kleine moedige dingen. Je moet weten, de koning was een beetje bang voor spinnen. Hij vond ze spannend. Met de spinnen ging hij oefenen. De eerste dag keek hij naar een grote dikke spin. De koning telde de poten. Mmmm, hij was een piepklein beetje moedig geworden. De tweede dag keek hij naar een nestje van spinnen; een bolletje vlak bij het raam. Hij zag hoe de draden geweven waren, het ragfijne web dat zo dun was en toch sterk genoeg om een spin te dragen. Hij verwonderde zich over de spin en voelde zich al moediger dan de dag ervoor. De derde dag praatte hij tegen een spin. De spin zei niets terug, maar de koning voelde zich alweer iets dapperder worden. En na een week zag hij een spin op zijn kroon zitten. En precies waar de spin zat, was de kroon niet meer vol wolken. Dat was raar. Opeens was de koning niet bang meer voor de spin. Hij haalde hem weg en zette hem terug in het raam. Maar de kroon was nog helemaal niet zo glanzend en mooi als voorheen. Alleen op dat ene kleine puntje waar de spin had gezeten was hij weer

schoon. Op alle andere plekken waren de wolken nog te zien. Toen sprak de koning met de mensen in zijn land. Hij vertelde ze dat hij ze nodig had. Ze moesten allemaal iets moedigs doen en elkaar daarbij helpen. Dan zou de kroon weer helder worden. Maar de mensen keken ernstig en waren nog steeds bang. De koning keek ook ernstig. Maar hij voelde zich moedig. Want hij wist precies wat ze moesten doen; met kleine stapjes beginnen om steeds moediger te worden. Vanaf dat moment begonnen de mensen allemaal kleine moedige dingen te doen: mensen die bang waren voor water, gingen eerst voorzichtig met hun grote teen in het water, ... toen met een voet, ... toen tot hun knieën als ze werden vastgehouden door iemand anders, ... en tenslotte durfden ze door. Net zolang tot ze konden zwemmen. En de helpers sprongen van de hoge duikplank en buitelden om hen heen. Mensen die niet zo goed durfden te spreken, zeiden eerst een klein woordje, zoals 'ja', of 'nee', of 'goh'. En als er maar iemand luisterde en knikte, of vriendelijk keek, dan zeiden ze iets meer. Tot zij ook hun verhalen durfden te vertellen. Sommige van hen werden verhalenvertellers waar iedereen graag naar luisterde.

Mensen die bang waren voor honden,

gingen eerst kijken naar honden. Dan gingen ze proberen te kwispelen. En na een tijdje durfden ze dan zelfs eens een keer een hond te aaien. Eerst de kleintjes en later ook de heel grote honden. Zo knap. En de hondenbazen stoeiden met ze en ze renden door de bossen net als de honden zelf. Iedere keer wanneer iemand moedig was geweest, of wanneer iemand een ander had geholpen om moedig te zijn, verdween er een stukje wolk voor de kroon. Na een tijdje waren de puntjes van de kroon alweer zichtbaar. Een paar weken later losten rondom de kroon de dikke wolken op en kwamen er wolkenlierten die zachtjes meebewogen met de wind. Op het laatst waren de wolken alleen nog aan de onderrand van de kroon te zien. Het duurde lang. Want er zijn nu eenmaal dingen waar mensen niet voor niets bang voor zijn. Sommige mensen moesten heel lang oefenen om moedig te zijn. Dat vond niemand erg. Het werd juist fijn om moedig te zijn. Want dan kon je iemand echt helpen. Op een dag, toch nog onverwacht, zei de koning: 'Kijk mensen, nu is de kroon weer schoon. Net zo stralend als de zon, of glinsterend als verse regen, flonkerend als sterrenstof en krachtig als de bliksem en oplichtend van al jullie moed.' En de mensen waren allemaal

zo trots op de kroon zonder wolken. En ze waren vooral blij dat ze niet meer aldoor zo bang waren.

Annechien Wijnbergh

Bron: 'Verhalen van moed in spannende tijden', Paul van Meurs, Elard Pijnaken en Annechien Wijnbergh - Amsterdam
www.uitgeverijcichorei.nl
ISBN 978 94 91748 99 8

Van alle verhalen zijn ook filmpjes gemaakt, zowel Nederlandstalige als Engelstalige. Ze zijn te vinden op www.bvs-schooladvies.nl onder het kopje 'Onderwijs op afstand-ouders' Voor het verhaal 'de Wolkenkroon' zie: (341) De wolkenkroon - YouTube

Fenomenologie

**Bekijk hoeveel verschillende vormen van sneeuwvlokken er zijn. Probeer er een na te tekenen.*

**Bekijk welke tekenen je al kunt vinden in de natuur dat de lentekracht aan het doorbreken is*

Redactie:

Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl